

Ο Μέγας Κωνσταντίνος εσεβάσθη το αυτεξούσιο, την ελευθέρια, το δώρο του θεού!

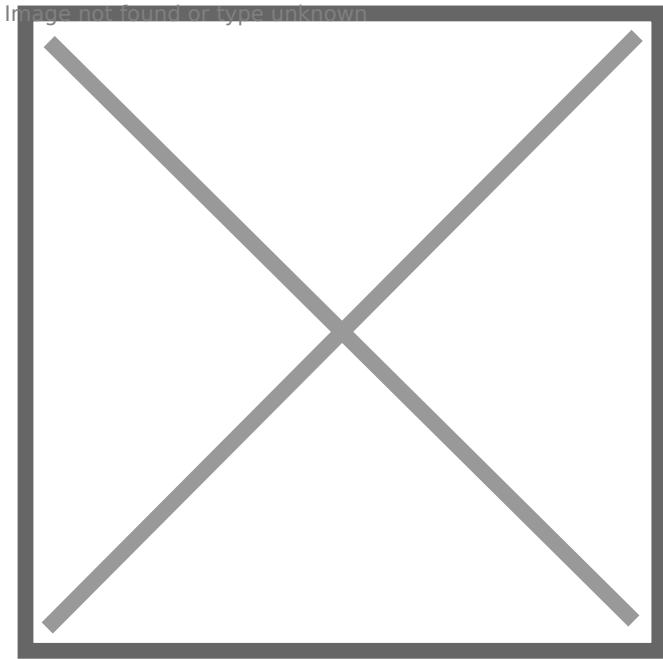
(Αρχιμανδρίτης Ανανίας Κουστένης)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ευεργέτησαν την οικουμένη αυτοί οι άγιοι, γιατί έκαναν, όπως λέει κι ο εθνικός μας ιστορικός Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος, έργον ίσον με τους αποστόλους και ακόμη παραπάνω. Γιατί η Εκκλησία από τους διωγμούς και με τους διωγμούς είχε περιέλθει από την ανθρώπινη πλευρά σε πολύ δύσκολη θέση. Δέκα

εμαρτυρούσαν, οι εννέα εξέπιπτον, εγένοντο πεπτωκότες και ο εις απέβαινε μάρτυς. Και είχε δυσκολευτεί...

Οι Άγιοι Κωνσταντίνος και Ελένη.

Βέβαια, ο Χριστός δεν μπορούσε να βοηθήσει; Σίγουρα, και το απέδειξε... Άπλωσε τα χέρια του, τον Κωνσταντίνο και την Ελένη, και αγκάλιασαν την οικουμένη και έφεραν με τη Συμφωνία των Μεδιολάνων θρησκευτική ελευθερία ή ανεξιθρησκία. Από τότε, από το 313 μέχρι σήμερα, με μικρά διαλείμματα, ίσχυε και ισχύει αυτό, η ανεξιθρησκία. Είδατε τι ωραία έχει περάσει αυτό και στο σύνταγμά μας, αυτό που ισχύει σήμερα, για τον όρκο! Τι ωραία το λέει εκεί το Σύνταγμα! Που δε χρειάζεται ούτε βουλευτές να παραπονιούνται, ούτε να κάνουν αιτήματα, ούτε να ξεσηκώνουν τον κόσμο, ούτε να ζαλίζουν τους ανθρώπους.

Τι λέει; Οι ορθόδοξοι ορκίζονται στο Ευαγγέλιο, οι μουσουλμάνοι ορκίζονται στο Κοράνι και οι άθεοι δεν ορκίζονται. Δεν το έχει λύσει το ζήτημα; Δε φέρεται με ανεξιθρησκία το Σύνταγμα, εμπνευσμένο απ' αυτήν ακριβώς την πρακτική και τακτική του Μεγάλου Κωνσταντίνου; Τι θέλουμε, τα άλλα είναι εκ του πονηρού. Τι θέλουμε; Άμα δεν υπάρχουν χριστιανοί, σίγουρα δε θα γίνεται όρκος στη Βουλή επάνω στο Ευαγγέλιο! Κι άμα γίνουν άθεοι όλοι; Μπορούν να γίνουν, είναι ελεύθεροι από Θεό να γίνουν! Να αρνηθούν τον Κύριο! Βεβαίως! Δυνάμει του αυτεξουσίου...

Γι αυτό ο Κωνσταντίνος εσεβάσθη το αυτεξούσιο, εσεβάσθη την ελευθερία, εσεβάσθη το δώρο του θεού. Και είπε στο Διάταγμα των Μεδιολάνων, στη συμφωνία θα λέγαμε καλύτερα, που έκαμε με το Λικίνιο, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι

ελεύθεροι να πιστεύουν όπου θέλουν και όπως θέλουν. Τι ωραίο που είναι! Αρκεί όμως να μη βλάπτουν τον άλλον. Είναι σημαντικό αυτό! Διότι η ελευθερία μας σταματάει και το αυτεξούσιον μας σταματάει εκεί όπου αρχίζει η ελευθερία και το αυτεξούσιον του άλλου. Μα εδώ είναι η μαγκιά της δημοκρατίας!

Να είσαι στα όρια σου και όχι να βγαίνεις έξω από τα όριά σου, για να δημιουργήσεις πρόβλημα μεγάλο και να μην έχουμε τι να σε κάνουμε. Έτσι είναι, αδελφοί μου, έτσι είναι το ωραίο! Στα μέτρα σου! Γιατί κι ο άλλος έχει ελευθερία, κι ο άλλος έχει αυτεξούσιο, κι ο άλλος έχει το θείο δώρο. Ε, τι να τον κάνουμε λοιπόν τον άλλον; Στο όνομα της δικής μας ελευθερίας να τον ταλαιπωρήσουμε, ή να τον εξοντώσουμε;

Τι ωραία το έλεγε και ο Σενέκας, ο φιλόσοφος, ο δάσκαλος του Νέρωνος... Να μην είσαι, λέει, ούτε τύραννος, ούτε δούλος του άλλου. Το καταλαβαίνετε αυτά; Τι ωραίο είναι! Ούτε δούλος, ούτε τύραννος του άλλου. Εμ, θέλει αρετή και τόλμη... Αληθινή δημοκρατία έχουνε μόνο οι άγιοι και οι σοφοί άνθρωποι. Οι άλλοι λέμε δημοκρατία, όταν δεν μας αγγίζει. Όταν μας αγγίζει κι εμάς, τότε έξω η δημοκρατία. Λέμε να έχουμε όλοι τα ίσα. Όταν όμως μας ζητήσουν κάτι, λέμε όχι για μας...

[...] Για να επανέλθουμε λίγο τώρα. Θρησκευτική ελευθερία και ανεξιθρησκία, έργο κυρίως του Μεγάλου Κωνσταντίνου και το πρώτο άρθρο της Εκκλησίας μας. Η Εκκλησία η Ορθόδοξη στηρίζεται στο θέλω του ανθρώπου. Πρέπει να θέλει ο άλλος να κάμει κάτι. Και θυμάμαι το γέροντα Πορφύριο που έλεγε, εγώ βρε δε μιλάω σε κανέναν για το Χριστό, εάν δεν θέλει, εάν δεν μου το ζητήσει. Και δεν το έλεγε εγωιστικά αλλά από σεβασμό της ελευθερίας των άλλων. Εγώ προσεύχομαι γι αυτούς, τους κάνω και θαύματα ακόμη, αλλά δεν τους μιλάω. Θέλω να ανοίξει η ψυχή τους και να μου το ζητήσουνε...

[...]

Έχουμε αφήσει ανοιχτά χαρτιά, έχουμε και μεθαύριο την Άλωση... Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι ο μήνας Μάιος είναι για την Ορθοδοξία και το Βυζάντιο ο σπουδαιότερος μήνας. Εγκαινιάστηκε στις 11 Μαΐου 330 η βασιλεύουσα, η νέα Ρώμη, η Κωνσταντινούπολις. Την εγκαινίασε και την ανέθεσε στο χέρι του Χριστού και στην προστασία της Θεοτόκου. «Βασιλεύουσαν πόλιν», ακούσαμε στο απολυτίκιον, «τη χειρί σου παρέθετο». «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα». Το ίδιο ρήμα! Την παρέθεσε, την άφησε στα χέρια σου, την έδωσε στην προστασία σου... «ην περίσωζε διά παντός εν ειρήνη, πρεσβείαις της Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε». Ήτανε υπέρμαχος στρατηγός η Παναγία για τη βασιλεύουσα και το Βυζάντιο και το γένος των Ορθοδόξων, αλλά και όλων των ανθρώπων.

[...]

[Αν θέλετε να διαβάσετε όλο το άρθρο πατήστε εδώ:](#)